

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) NR 1294/2013**z dnia 11 grudnia 2013 r.****ustanawiające program działania dla cel w Unii Europejskiej na okres 2014–2020 (Cła 2020)
i uchylające decyzję nr 624/2007/WE**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
w szczególności jego art. 33,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom
narodowym,stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Wieloletni program działania dotyczący cel obowiązujący przed 2014 r. w znacznym stopniu przyczynił się do ułatwienia i rozwoju współpracy między organami celnymi w Unii. Wiele działań w dziedzinie cel ma charakter transgraniczny; są one prowadzone z udziałem wszystkich państw członkowskich, które odczuwają ich skutki, i dlatego działania te nie mogą być skutecznie i sprawnie realizowane przez poszczególne państwa członkowskie. Dzięki programowi dotyczącemu cel na poziomie Unii, wdrażanemu przez Komisję, państwa członkowskie mogą rozwijać tę współpracę w ramach Unii, co jest oszczędniejsze niż tworzenie własnych sieci współpracy dwustronnej lub wielostronnej przez każde państwo członkowskie. W związku z tym właściwe jest zapewnienie kontynuacji poprzedniego wieloletniego programu działania dotyczącego cel poprzez ustanowienie nowego programu w tej samej dziedzinie, program Cła 2020 („program”).
- (2) Działania podejmowane w ramach programu, czyli europejskie systemy informacyjne, wspólne działania skierowane do urzędników i funkcjonariuszy celnych oraz wspólne inicjatywy szkoleniowe, przyczynią się do realizacji strategii „Europa 2020” na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu poprzez usprawnienie funkcjonowania rynku wewnętrznego. Stwarzając ramy dla działalności, której celem jest dążenie do uzyskania większej efektywności organów celnych i podatkowych oraz ich modernizacja, a także podniesienie konkurencyjności przedsiębiorstw, wspieranie zatrudnienia oraz zrjonalizowanie i skoordynowanie działań państw członkowskich w celu ochrony interesów finansowych i gospodarczych tych państw oraz Unii, program w sposób aktywny doprowadzi do wzmocnienia funkcjonowania unii celnej, tak aby przedsiębiorstwa i obywatele mogli w pełni korzystać z potencjału rynku wewnętrznego i globalnego handlu.
- (3) W celu wsparcia procesu przystępowania państw trzecich i stowarzyszania tych państw program powinien być otwarty dla krajów przystępujących i dla krajów kandydujących, a także dla potencjalnych kandydatów i krajów partnerskich objętych europejską polityką sąsiedztwa, w przypadku gdy spełnione są określone warunki. Biorąc pod uwagę postępującą współzależność w gospodarce światowej, program powinien przewidywać możliwość angażowania – w pewne działania – ekspertów zewnętrznych, takich jak urzędnicy z państw trzecich, przedstawiciele organizacji międzynarodowych czy przedsiębiorcy. Udział ekspertów zewnętrznych uważa się za niezbędny, w przypadkach gdy cele programu nie mogą zostać zrealizowane bez ich udziału. Ustanowienie Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych pod zwierzchnictwem Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa ułatwia współpracę i spójność w zakresie polityki w obszarze, który jest ważnym elementem strategii i działań zewnętrznych Unii, zarówno w wymiarze stosunków dwustronnych, jak i wielostronnych.
- (4) Cele programu powinny uwzględniać problemy oraz wyzwania, jakich można spodziewać się w dziedzinie cel w następnym dziesięcioleciu. Powinien on nadal odgrywać rolę w takich kluczowych dziedzinach, jak spójne wdrażanie unijnego prawa w dziedzinie cel sprawach z nią związanych. Ponadto powinien on skupiać się na ochronie interesów finansowych i gospodarczych Unii oraz na zapewnianiu ochrony i bezpieczeństwa. Powinno to obejmować między innymi współpracę i gromadzenie informacji między krajowymi i unijnymi organami nadzorowania rynku oraz organami celnymi. Program powinien służyć także ułatwianiu handlu, między innymi poprzez wspólne starania na rzecz zwalczania oszustw i zwiększania zdolności administracyjnej organów celnych. Z myślą o tym należy przeprowadzić analizę kosztów i korzyści dotyczącą sprzętu do wykrywania i odnośnej technologii, po to by ułatwić nabywanie przez organy celne po roku 2020 nowoczesnych narzędzi służących do kontroli celnych. Przeanalizowane powinny być również metody ułatwiające nabywanie nowoczesnych narzędzi służących do kontroli celnych, w tym wspólne zamówienia publiczne.
- (5) Narzędzia stosowane w ramach programu przed 2014 r. okazały się właściwe i dlatego powinny zostać zachowane. Z uwagi na potrzebę bardziej zorganizowanej współpracy operacyjnej powinno się wprowadzić dodatkowe narzędzia, mianowicie zespoły ekspertów

⁽¹⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 21 listopada 2013 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym)

składające się z ekspertów unijnych i krajowych, powoływane w celu wspólnego wykonywania zadań w określonych dziedzinach oraz tworzenia zdolności administracji publicznej, aby zapewnić specjalistyczną pomoc tym krajom uczestniczącym, które potrzebują zwiększenia zdolności administracyjnych.

- (6) Europejskie systemy informacyjne odgrywają kluczową rolę w procesie wzmocnienia systemów celnych w Unii i dlatego nadal powinny być finansowane w ramach programu. Ponadto powinna istnieć możliwość uwzględnienia w programie nowych systemów informacyjnych odnoszących się do cel, ustanowionych na mocy prawa Unii. Europejskie systemy informacyjne powinny, we właściwych przypadkach, być oparte na wspólnych modelach rozwoju i architekturze informatycznej w celu zapewnienia wyższego stopnia elastyczności i skuteczności administracji celnej.
- (7) Działania na rzecz budowania kompetencji ludzkich powinny być także prowadzone w ramach wspólnych szkoleń oraz powinny one być realizowane w ramach programu. Urzędnicy celni muszą zdobywać i aktualizować wiedzę i umiejętności wymagane do zaspokajania potrzeb Unii. Program powinien mieć zasadnicze znaczenie z punktu widzenia wzmocnienia potencjału ludzkiego, dzięki wzmocnieniu wsparciu w zakresie szkoleń, skierowanemu zarówno do urzędników i funkcjonariuszy celnych, jak i do przedsiębiorców. W tym celu obecne podejście Unii do wspólnych szkoleń, które głównie opierało się na centralnym rozwoju kształcenia za pośrednictwem internetu i nośników elektronicznych, powinno przekształcić się w wielowymiarowy program wsparcia na rzecz szkoleń dla Unii.
- (8) W programie powinno się należycie uwzględnić funkcjonowanie dotychczasowego europejskiego systemu informacji celnej oraz opracowanie nowego europejskiego systemu informacji niezbędnego do wprowadzania w życie Unijnego Kodeksu Celnego; należy także przeznaczyć na ten system odpowiednią część budżetu tego programu. Jednocześnie należy przeznaczyć właściwe środki na działania grupujące urzędników i funkcjonariuszy celnych oraz na tworzenie kompetencji ludzkich. Ponadto program powinien przewidywać pewną elastyczność budżetową, aby możliwe było reagowanie na zmiany w priorytetach politycznych.
- (9) Program powinien trwać siedem lat, tak by jego czas trwania był tożsamy z czasem trwania wieloletnich ram finansowych ustalonych w rozporządzeniu Rady (UE, Euratom) nr 1311/2013 ⁽¹⁾.
- (10) Niniejsze rozporządzenie określa na cały czas trwania programu pulę środków finansowych, która ma stanowić główną kwotę odniesienia – w rozumieniu pkt 17

Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 2 grudnia 2013 r. między Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją o współpracy w kwestiach budżetowych i o należytych zarządzaniu finansowym ⁽²⁾ – dla Parlamentu Europejskiego i Rady podczas rocznej procedury budżetowej.

- (11) Zgodnie ze zobowiązaniem Komisji do zachowania spójności i uproszczenia programów finansowania, które to zobowiązanie zawarła w komunikacie z dnia 19 października 2010 r. zatytułowanym „Przegląd budżetu UE”, w przypadku gdy działania przewidziane w ramach programu prowadzą do osiągnięcia celów, które są wspólne dla różnych instrumentów finansowych, zasoby powinny być współdzielone z innymi unijnymi instrumentami finansowania, jednak z wyłączeniem możliwości podwójnego finansowania. Działania w ramach programu powinny zapewniać spójność w wykorzystaniu środków unijnych wspierających funkcjonowanie unii celnej.
- (12) Środki niezbędne do finansowego wdrożenia niniejszego rozporządzenia należy przyjąć zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 ⁽³⁾ oraz z rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE, Euratom) nr 1268/2012 ⁽⁴⁾.
- (13) Należy chronić interesy finansowe Unii z zastosowaniem proporcjonalnych środków w całym cyklu wydatkowania, w tym przez prewencję, wykrywanie i analizę nieprawidłowości, odzyskiwanie środków utraconych, nienależnie wypłaconych lub nieodpowiednio wykorzystanych oraz, w stosownych przypadkach, nakładanie sankcji.
- (14) Współpraca w zakresie inteligentnej oceny ryzyka ma zasadnicze znaczenie dla umożliwienia przestrzegającym przepisów i godnym zaufania przedsiębiorstwom czerpania maksymalnych korzyści z uproszczenia e-administracji celnej, pozwalając również skupić działania na nieprawidłowościach.
- (15) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do tworzenia rocznych programów prac. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 ⁽⁵⁾.

⁽²⁾ Dz.U. C 373 z 20.12.2013, s. 1.

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 (Dz.U. L 298 z 26.10.2012, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1268/2012 z dnia 29 października 2012 r. w sprawie zasad stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii (Dz.U. L 362 z 31.12.2012, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (UE, Euratom) nr 1311/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. ustanawiające wieloletnie ramy finansowe na lata 2014-2020. (Zob. s. 884 niniejszego Dziennika Urzędowego.)

(16) Aby we właściwy sposób reagować na zmiany w priorytetach polityki, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w zakresie zmian w wykazie wskaźników służących mierzeniu realizacji konkretnego rodzaju celów oraz zmian orientacyjnych kwot przydzielanych na każdy rodzaj działania. Jest szczególnie ważne, by w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, również z ekspertami. Przygotowując i opracowując akty delegowane, Komisja powinna zapewnić jednoczesne, terminowe i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

(17) Ponieważ celu niniejszego rozporządzenia a mianowicie opracowania wieloletniego programu w celu poprawy funkcjonowania unii celnej, nie da się osiągnąć w zadowalającym stopniu na szczeblu państw członkowskich, które nie mogą skutecznie prowadzić współpracy i koordynacji niezbędnej do realizacji programu, natomiast z uwagi na jego rozmiar i skutki, możliwe jest lepsze jego osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może przyjąć środki zgodne z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, o której mowa w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.

(18) W procesie wdrażania programu Komisję powinien wspomagać komitet ds. programu „Cła 2020”.

(19) Aby ułatwić ocenę programu, od samego początku należy wprowadzić odpowiednie ramy monitorowania jego wyników. Należy przeprowadzić ocenę śródkresową pod kątem realizacji celów programu, jego skuteczności i jego wartości dodanej na poziomie europejskim. Ponadto w końcowej ocenie należy uwzględnić długofalowe skutki oraz jego oddziaływanie na zrównowagę (rozwoju). Należy zapewnić pełną przejrzystość, wraz z regularnie składanymi sprawozdaniami z monitorowania i oceny, Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. Ocena powinna opierać się na wskaźnikach i mierzyć rezultaty programu w stosunku do uprzednio określonych punktów bazowych. Wskaźniki powinny mierzyć między innymi okres, w którym wspólna sieć informacyjna jest dyspozycyjna bez awarii, ponieważ stanowi to warunek należytego funkcjonowania wszystkich europejskich systemów informacyjnych pracujących dla organów celnych, by te ostatnie mogły sprawnie współpracować w ramach unii celnej.

(20) Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹⁾ reguluje przetwarzanie danych osobowych mające miejsce w państwach członkowskich w kontekście niniejszego rozporządzenia i pod nadzorem właściwych

organów państw członkowskich, zwłaszcza niezależnych organów publicznych wyznaczonych przez państwa członkowskie. Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽²⁾ reguluje przetwarzanie danych osobowych dokonywane przez Komisję w kontekście niniejszego rozporządzenia i pod nadzorem Europejskiego Inspektora Ochrony Danych. Wszelka wymiana lub przekazywanie informacji przez właściwe organy powinny odbywać się w zgodzie z zasadami dotyczącymi przekazywania danych osobowych, o których mowa w dyrektywie 95/46/WE, a wszelka wymiana lub przekazywanie informacji przez Komisję powinny odbywać się w zgodzie z zasadami dotyczącymi przekazywania danych osobowych, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 45/2001.

(21) Niniejsze rozporządzenie zastępuje decyzję nr 624/2007/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽³⁾. Należy zatem uchylić wspomnianą decyzję,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

POSTANOWIENIA OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot

1. Niniejszym ustanawia się wieloletni program działania „Cła 2020” („program”) w celu wsparcia funkcjonowania unii celnej.

2. Program obejmuje okres od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2020 r.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

(1) „organy celne” oznaczają organy odpowiedzialne za stosowanie przepisów celnych;

(2) „ekspertci zewnątrzni” oznaczają:

a) przedstawicieli organów rządowych, w tym z krajów nieuczestniczących w programie, zgodnie z art. 3 ust. 2;

⁽¹⁾ Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31).

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1).

⁽³⁾ Decyzja nr 624/2007/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 maja 2007 r. ustanawiająca program działań dla cel we Wspólnocie (Cła 2013) (Dz.U. L 154 z 14.6.2007, s. 25).

- b) przedsiębiorców i organizacje reprezentujących przedsiębiorców;
- c) przedstawicieli organizacji międzynarodowych i innych właściwych organizacji.

Artykuł 3

Udział w programie

1. Państwami uczestniczącymi są państwa członkowskie oraz państwa, o których mowa w ust. 2, o ile spełnione są warunki określone w tym ustępie.
2. Udział w programie jest otwarty dla następujących państw:
 - a) państw przystępujących, państw kandydujących i potencjalnych kandydatów korzystających ze strategii przedakcesyjnej, zgodnie z ogólnymi zasadami oraz ogólnymi warunkami udziału tych państw w programach unijnych ustanowionych w odpowiednich umowach ramowych, decyzjach rady stowarzyszenia lub podobnych umowach;
 - b) państw partnerskich europejskiej polityki sąsiedztwa, o ile państwa te osiągnęły wystarczający poziom zbliżenia odpowiedniego ustawodawstwa i metod administracyjnych do prawodawstwa i metod administracyjnych Unii.

Państwa partnerskie, o których mowa w lit. b) akapitu pierwszego uczestniczą w programie zgodnie z przepisami, które zostaną określone w wyniku zawarcia z nimi umów ramowych w sprawie udziału w programach unijnych.

Artykuł 4

Wkład w działania objęte programem

Eksperti zewnętrzni mogą zostać zaproszeni do udziału w wybranych działaniach organizowanych w ramach programu, jeżeli jest to niezbędne do osiągnięcia celów, o których mowa w art. 5 i 6. Eksperti zewnętrzni są wybierani przez Komisję, wraz z państwami uczestniczącymi, na podstawie ich umiejętności, doświadczenia i wiedzy odpowiednich dla określonych działań.

Artykuł 5

Cel ogólny i cele szczegółowe

1. Celem ogólnym programu jest wspieranie funkcjonowania i modernizacji unii celnej, aby wzmacniać rynek wewnętrzny w drodze współpracy między uczestniczącymi państwami, ich organami celnymi i reprezentantami tych organów. Cel ogólny jest realizowany poprzez realizację celów szczegółowych.

2. Cele szczegółowe to: wspieranie organów celnych w chronieniu interesów finansowych i gospodarczych Unii i państw członkowskich, w tym w zwalczaniu oszustw i w ochronie praw własności intelektualnej, zwiększanie ochrony i bezpieczeństwa, ochrona obywateli i środowiska, poprawa zdolności administracyjnych organów celnych i polepszanie konkurencyjności europejskich przedsiębiorstw.

Te cele szczegółowe są realizowane w szczególności przez:

- a) komputeryzację;
- b) zapewnianie nowoczesnego i jednolitego podejścia w procedurach i kontrolach celnych;
- c) ułatwianie legalnego handlu;
- d) obniżanie kosztów przestrzegania przepisów oraz obciążeń administracyjnych; oraz
- e) poprawę funkcjonowania organów celnych.

3. Realizację celów szczegółowych mierzy się na podstawie wskaźników zamieszczonych w załączniku I. W razie potrzeby wskaźniki te mogą zostać zmienione w trakcie trwania programu.

Komisja uprawniona jest do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 15, by zmieniać wykaz wskaźników określonych w załączniku I.

Artykuł 6

Cele operacyjne

Program ma następujące cele operacyjne:

- a) wspieranie opracowywania, spójnego stosowania i skutecznego wdrażania prawa Unii i jej polityki w dziedzinie cel;
- b) opracowanie, udoskonalenie i prowadzenie europejskich systemów informacyjnych przeznaczonych dla organów celnych, a także udzielanie im wsparcia;
- c) określenie, opracowanie, wymiana i stosowanie wzorcowych rozwiązań roboczych i procedur administracyjnych, zwłaszcza w celu rozwijania działań określających punkty odniesienia;
- d) zwiększenie umiejętności i kompetencji urzędników i funkcjonariuszy celnych;
- e) poprawa współpracy między organami celnymi a organizacjami międzynarodowymi, państwami trzecimi, innymi organami rządowymi, w tym unijnymi i krajowymi organami nadzoru rynku, przedsiębiorcami i organizacjami reprezentującymi przedsiębiorców.

ROZDZIAŁ II

DZIAŁANIA KWALIFIKOWALNE

Artykuł 7

Działania kwalifikowalne

Na warunkach określonych w rocznym programie prac, o którym mowa w art. 14, w ramach programu zapewnia się wsparcie finansowe następujących rodzajów działań:

a) Działania wspólne:

- (i) seminaria i warsztaty;
- (ii) grupy projektowe, zasadniczo składające się z przedstawicieli ograniczonej liczby państw, funkcjonujące w ograniczonym czasie w celu realizacji wcześniej wytyczonego celu i uzyskania ściśle określonego rezultatu, łącznie z koordynacją i określeniem punktów odniesienia;
- (iii) wizyty robocze organizowane przez państwa uczestniczące lub przez inne państwo w celu umożliwienia urzędnikom uzyskania lub pogłębienia wiedzy specjalistycznej lub ogólnej w sprawach celnych; w przypadku wizyt roboczych organizowanych w państwach trzecich, za koszty kwalifikowalne w ramach programu uznaje się jedynie koszty podróży i pobytu (zakwaterowanie i diety);
- (iv) monitorowanie działań prowadzonych przez wspólne zespoły składające się z urzędników Komisji i państw uczestniczących w celu analizowania praktyk celnych, określania wszelkich trudności związanych z wdrażaniem przepisów, a w stosownych przypadkach – przedstawianie sugestii odnośnie do dostosowania unijnych przepisów i metod pracy;
- (v) zespoły ekspertów stanowiące zorganizowaną formę współpracy o charakterze tymczasowym lub stałym, gromadzące wiedzę specjalistyczną w celu wykonywania zadań w konkretnych dziedzinach lub w celu prowadzenia działań operacyjnych, otrzymujące ewentualnie wsparcie w postaci usług współpracy online, pomocy administracyjnej oraz udogodnień w zakresie infrastruktury i wyposażenia;
- (vi) działania na rzecz budowania i wspierania zdolności administracji celnej;
- (vii) badania;
- (viii) wspólnie opracowywane działania komunikacyjne;
- (ix) wszelkie inne działania wspierające realizację celów ogólnych, szczegółowych i operacyjnych, określonych w art. 5 i 6;

b) Budowanie potencjału IT: opracowywanie, utrzymanie, obsługa i kontrola jakości komponentów unijnych europejskich systemów informacyjnych określonych w sekcji A załącznika II oraz nowych europejskich systemów informacyjnych ustanowionych na mocy prawa Unii.

c) Budowanie kompetencji ludzkich: wspólne działania w zakresie szkoleń w celu zapewnienia koniecznych umiejętności zawodowych i wiedzy związanych z cłami.

Artykuł 8

Specjalne przepisy wykonawcze dotyczące działań wspólnych

1. Udział w działaniach wspólnych, o których mowa w art. 7 lit. a), jest dobrowolny.
2. Państwa uczestniczące zapewniają, aby do wykonywania działań wspólnych kierowani byli urzędnicy o odpowiednim doświadczeniu i stosownych kwalifikacjach.
3. Państwa uczestniczące przyjmują, w stosownych przypadkach, niezbędne środki w celu realizacji działań wspólnych, w szczególności poprzez szerzenie wiedzy na temat działań wspólnych oraz zapewnianie optymalnego wykorzystania uzyskanych wyników.

Artykuł 9

Szczególne przepisy wykonawcze dotyczące budowania zdolności informatycznych

1. Komisja i państwa uczestniczące zapewniają, aby europejskie systemy informacyjne, o których mowa w sekcji A załącznika II, były opracowywane, obsługiwane i w należyty sposób utrzymywane.
2. Komisja koordynuje, we współpracy z państwami uczestniczącymi, te aspekty związane z ustanowieniem i funkcjonowaniem unijnych i pozaunijnych – wymienione odpowiednio w sekcji B załącznika II oraz w sekcji C załącznika II – Europejskiego Systemu Informacji, określonych w sekcji A załącznika II, które są niezbędne do zapewnienia ich funkcjonowania, wzajemnego połączenia i ciągłego doskonalenia.
3. Unia ponosi koszty zakupu, rozwoju, instalacji, utrzymania i codziennego funkcjonowania komponentów unijnych. Państwa uczestniczące ponoszą koszty zakupu, rozwoju, instalacji, utrzymania i codziennego funkcjonowania komponentów pozaunijnych.

Artykuł 10

Specjalne przepisy wykonawcze dotyczące budowania kompetencji ludzkich

1. Udział we wspólnych działaniach w zakresie szkoleń, o których mowa w art. 7 lit. c), jest dobrowolny.

2. Państwa uczestniczące, w stosownych przypadkach, włączają do krajowych programów szkoleniowych wspólnie opracowane treści szkoleń, w tym moduły e-szkoleń, programy szkoleniowe i wspólnie uzgodnione standardy szkoleniowe.

3. Państwa uczestniczące zapewniają swoim urzędnikom i funkcjonariuszom celnym kształcenie wstępne i ustawiczne niezbędne do uzyskania wspólnych kwalifikacji i wiedzy zawodowej zgodnie z programami szkoleń.

4. Państwa uczestniczące zapewniają szkolenie językowe niezbędne do osiągnięcia przez urzędników i funkcjonariuszy celnych odpowiedniego poziomu znajomości języka umożliwiającego udział w programie.

ROZDZIAŁ III

RAMY FINANSOWE

Artykuł 11

Ramy finansowe

1. Pułę środków finansowych na realizację programu na okres 2014–2020 ustala się na 522 943 000 EUR według obecnych cen.

Roczne środki zatwierdzane są przez Parlament Europejski i Radę w granicach wieloletnich ram finansowych.

2. W ramach kwoty środków finansowych przeznaczonych na program zostaną przydzielone kwoty orientacyjne na działania kwalifikowalne wymienione w art. 7 w ramach wielkości procentowych określonych w załączniku III dla każdego rodzaju działania. Komisja może odejść od orientacyjnych przydziałów środków, określonych w załączniku, ale nie może zwiększyć przyznanej części kwoty finansowej o więcej niż 10 % dla każdego rodzaju działania.

Jeżeli przekroczenie tego limitu okazałoby się konieczne, Komisja jest upoważniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 15, zmieniających orientacyjny przydział środków określony w załączniku III.

Artykuł 12

Rodzaje interwencji

1. Komisja realizuje program zgodnie z rozporządzeniem (UE, Euratom) nr 966/2012.

2. Unijne wsparcie finansowe na rzecz działań kwalifikowalnych przewidzianych w art. 7 przyjmuje postać:

- dotacji;
- zamówień publicznych;
- zwrotu kosztów poniesionych przez ekspertów zewnętrznych, o których mowa w art. 4.

3. Wskaźnik współfinansowania nie przekracza 100 % kosztów kwalifikowalnych, w przypadku diet dziennych, kosztów podróży i zakwaterowania oraz kosztów związane z organizacją wydarzeń.

W przypadku gdy dane działania wymagają przyznania dotacji, wskaźnik współfinansowania mający zastosowanie określa się w rocznych programach prac.

4. Środki finansowe przyznane na realizację programu można również wykorzystać:

- do pokrycia wydatków związanych z pracami w zakresie przygotowania, monitorowania, kontroli, audytu i oceny, które są niezbędne do zarządzania programem i realizacji jego celów; są to w szczególności wydatki poniesione z tytułu badań, spotkań ekspertów, działań informacyjnych i komunikacyjnych, obejmujących między innymi komunikację instytucjonalną priorytetów politycznych Unii, w zakresie, w jakim są one związane z celami niniejszego programu,
- na wydatki związane z sieciami informatycznymi służącymi wymianie i przetwarzaniu informacji, oraz
- na inne wydatki na pomoc techniczną i administracyjną poniesione przez Komisję w związku z zarządzaniem programem.

Artykuł 13

Ochrona interesów finansowych Unii

1. Komisja przyjmuje odpowiednie środki zapewniające, w trakcie realizacji działań finansowanych na podstawie niniejszego rozporządzenia, ochronę interesów finansowych Unii przez stosowanie środków zapobiegania nadużyciom finansowym, korupcji i innym nielegalnym działaniom, przez skuteczne kontrole oraz, w razie wykrycia nieprawidłowości, przez odzyskiwanie kwot nienależnie wypłaconych, a także, w stosownych przypadkach, przez skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające sankcje administracyjne i finansowe.

2. Komisja lub jej przedstawiciele oraz Trybunał Obrachunkowy mają uprawnienia do audytu, na podstawie dokumentacji jak i na miejscu, wobec wszystkich beneficjentów dotacji, wykonawców i podwykonawców, którzy otrzymują od Unii środki na podstawie niniejszego rozporządzenia.

3. Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) może przeprowadzać dochodzenia, w tym kontrole i inspekcje na miejscu, zgodnie z przepisami i procedurami określonymi w rozporządzeniu nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹⁾ oraz w rozporządzeniu Rady (UE, Euratom)

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) z dnia 17 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady 1074/1999 (Dz.U. L 248 z 18.9.2013, s. 1).

nr 883/2013 ⁽¹⁾ w celu ustalenia, czy miały miejsce nadużycia finansowe, korupcja lub jakiegokolwiek inne nielegalne działanie, naruszające interesy finansowe Unii, w związku z umową o udzielenie dotacji, decyzją o udzieleniu dotacji lub zamówieniem finansowanym na podstawie niniejszego rozporządzenia.

ROZDZIAŁ IV

UPRAWNIENIA WYKONAWCZE

Artykuł 14

Program prac

1. Aby realizować program Komisja przyjmuje roczne programy prac w drodze aktów wykonawczych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 16 ust. 2.

Każdy roczny program prac realizuje cele programu przez ustalenie, co następuje:

- a) działania zgodnie z celami ogólnymi, szczegółowymi i operacyjnymi określonymi w art. 5 i 6, przy czym metoda realizacji obejmuje, w stosownych przypadkach, sposoby tworzenia zespołów ekspertów, o których mowa w art. 7 lit. a) ppkt (v), oraz oczekiwane wyniki;
- b) budżet w rozbiciu na rodzaje działań;
- c) stawka współfinansowania dotacji, o której mowa w art. 12 ust. 3.

2. Podczas przygotowywania rocznego programu prac Komisja bierze pod uwagę wspólne podejście dotyczące polityki celnej. Podlega ono regularnemu przeglądowi i jest określane na zasadach partnerstwa między Komisją a państwami członkowskimi w Grupie ds. Polityki Celnej, w skład której wchodzi szefowie służb celnych państw członkowskich lub ich przedstawiciele oraz przedstawiciele Komisji.

Komisja na bieżąco informuje Grupę ds. Polityki Celnej o środkach odnoszących się do realizacji programu.

Artykuł 15

Wykonywanie uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami (Dz.U. L 292 z 15.11.1996, s. 2).

2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 5 ust. 3 akapit drugi oraz w art. 11 ust. 2 akapit drugi zostają powierzone Komisji na okres rozpoczynający się w dniu 1 stycznia 2014 r. i kończący się w dniu 31 grudnia 2020 r.

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 5 ust. 3 akapit drugi i w art. 11 ust. 2 akapit drugi, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność obowiązujących już aktów delegowanych.

4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja Europejska informuje o nim jednocześnie Parlament Europejski i Radę.

5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 5 ust. 3 akapit drugi i art. 11 ust. 2 akapit drugi wchodzi w życie tylko wtedy, jeśli Parlament Europejski albo Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub jeśli, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 16

Procedura komitetowa

1. Komisję wspiera komitet. Komitet jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

ROZDZIAŁ V

MONITOROWANIE I OCENA

Artykuł 17

Monitorowanie działań objętych programem

1. We współpracy z państwami uczestniczącymi Komisja monitoruje realizację programu i działań objętych programem na podstawie wskaźników, o których mowa w załączniku I.
2. Komisja podaje wyniki monitorowania do wiadomości publicznej.
3. Wyniki monitorowania są wykorzystywane do oceny programu, zgodnie z art. 18.

Artykuł 18**Ocena**

1. Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie śródkresową i końcową ocenę programu w odniesieniu do spraw, o których mowa w ust. 2 i 3. Wyniki tych ocen, łącznie z ustalonymi przypadkami większych niedociągnięć, zostaną wprowadzone do decyzji o ewentualnym odnowieniu, zmianach lub zawieszeniu programu na kolejne okresy. Te oceny przeprowadza niezależny zewnętrzny podmiot oceniający.

2. Do dnia 30 czerwca 2018 r. Komisja sporządza sprawozdanie z oceny śródkresowej na temat realizacji celów działań objętych niniejszym programem, efektywności wykorzystania zasobów i wartości dodanej programu na poziomie europejskim. W sprawozdaniu dodatkowo uwzględnia się kwestie uproszczenia, ciągłej adekwatności celów, jak również wkład programu w realizację unijnych priorytetów w zakresie inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu.

3. Komisja sporządza do dnia 31 grudnia 2012 r. sprawozdanie z oceny końcowej na temat spraw, o których mowa w ust. 2, oraz na temat skutków długofalowych oraz trwałości rezultatów programu.

4. Na wniosek Komisji państwa uczestniczące dostarczają jej wszelkie dane i informacje istotne z punktu widzenia przygotowania przez Komisję sprawozdania z jej oceny śródkresowej i sprawozdania z oceny końcowej.

ROZDZIAŁ VI

POSTANOWIENIA KOŃCOWE*Artykuł 19***Uchylenie**

Decyzja nr 624/2007/WE zostaje uchylona ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2014 r.

Jednakże zobowiązania finansowe dotyczące działań realizowanych na podstawie tej decyzji nadal podlegają jej przepisom, od czasu ich zakończenia.

*Artykuł 20***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2014 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 11 grudnia 2013 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
M. SCHULZ
Przewodniczący

W imieniu Rady
V. LEŠKEVIČIUS
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Wskaźniki

Realizacja celów szczegółowych, o których mowa w art. 5 ust. 2, jest mierzona na podstawie następujących wskaźników:

- a) wskaźnika informacji zwrotnych od uczestników działań w ramach programu oraz od użytkowników programu, który będzie mierzył postrzeganie uczestników programu dotyczące wpływu działań w ramach programu między innymi w kategoriach:
 - (i) wpływu działań w ramach programu na nawiązywanie kontaktów;
 - (ii) wpływu działań w ramach programu na współpracę;
 - b) liczby wytycznych i zaleceń wystosowanych w następstwie działań w ramach programu, dotyczących nowoczesnych i jednolitych metod podejścia do procedur celnych;
 - c) wskaźnika dyspozycyjności wspólnej sieci łączności odnoszącej się do europejskich systemów informacyjnych, który będzie mierzył dyspozycyjność wspólnej sieci niezbędnej do prowadzenia europejskich systemów informacji celnej. Sieć ta powinna być dyspozycyjna przez 98 % czasu;
 - d) wskaźnika stosowania i wdrażania unijnego prawa i polityki, który będzie mierzył postępy w opracowaniu, stosowaniu i wdrażaniu unijnego prawa i polityki w dziedzinie cel, m.in. na podstawie:
 - (i) liczby działań w ramach programu organizowanych w tej dziedzinie, zwłaszcza odnoszących się do ochrony praw własności intelektualnej, kwestii ochrony i bezpieczeństwa, zwalczania oszustw, a także bezpieczeństwa w łańcuchu dostaw;
 - (ii) liczby zaleceń wystosowanych w następstwie tych działań;
 - e) wskaźnika dyspozycyjności europejskich systemów informacyjnych, który będzie mierzył dyspozycyjność unijnych komponentów systemów informatycznych dotyczących cel. Systemy te powinny być dyspozycyjne przez 97 % czasu w godzinach pracy, a poza nimi przez 95 % czasu;
 - f) wskaźnika wzorcowych rozwiązań i wskazówek, który będzie mierzył zmiany w określaniu, opracowywaniu, wymianie i stosowaniu wzorcowych rozwiązań roboczych i procedur administracyjnych na podstawie między innymi:
 - (i) liczby działań programowych zorganizowanych w tej dziedzinie;
 - (ii) liczby wymienianych wskazówek i wzorcowych rozwiązań;
 - g) wskaźnika uczenia się, który będzie mierzył postęp wynikający z działań w ramach programu mających na celu poprawę umiejętności i kompetencji urzędników i funkcjonariuszy celnych i który będzie opierał się między innymi na:
 - (i) liczbie urzędników i funkcjonariuszy celnych wyszkolonych z zastosowaniem wspólnych unijnych materiałów szkoleniowych;
 - (ii) liczby ściągnięć modułów szkolenia za pośrednictwem internetu;
 - h) wskaźnika współpracy ze stronami trzecimi, który ustali sposób, w jaki program wspiera organy inne niż organy celne państw członkowskich mierząc liczbę działań programowych wspierających ten cel.
-

ZAŁĄCZNIK II

Europejskie systemy informacyjne i ich komponenty unijne i pozaunijne

A. Do europejskich systemów informacyjnych należą:

- (1) wspólna sieć łączności/wspólny system połączeń (CCN/CSI – CCN2), CCN-Mail3, most dla CSI, HttpBridge, protokół zezwalający na dostęp do katalogów adresowych LDAP w CCN i narzędzia powiązane, portal sieci CCN, monitorowanie CCN;
- (2) systemy pomocnicze, w szczególności narzędzie do konfigurowania aplikacji dla CCN, narzędzie do sprawozdawczości na temat działań (Activity Reporting Tool, ART2), zarządzanie elektroniczne projektami online przez TAXUD (Taxud Electronic Management of Project Online, TEMPO), narzędzie służące do zarządzania usługami (Service Management Tool, SMT), system zarządzania użytkownikami (User Management System, UM), system BPM, tablica wskaźników dostępności (availability dashboard) i AvDB, portal zarządzania usługami informatycznymi, zarządzanie kartotekami i dostępem użytkownika,
- (3) przestrzeń informacji i komunikacji programu (Programme information and communication space, PICS);
- (4) systemy ruchu celnego, w szczególności (nowy) skomputeryzowany system tranzytowy ((N)CTS), NCTS TIR dla Rosji, system kontroli eksportu (ECS) i system kontroli importu (ICS). Systemy te są obsługiwane przez następujące aplikacje/komponenty: system wymiany danych z państwami trzecimi (SPEED bridge), węzeł konwertera EDIFACT w ramach SPEED (SPEED Edifact Converter Node (SPEED-ECN), aplikacja do testowania podstawowego systemu SPEED (Standard SPEED Test Application, SSTA), standardowa aplikacja do testowania aplikacji tranzytowej (Standard Transit Test Application, STTA), aplikacja do testowania aplikacji tranzytowej (Transit Test Application, TTA), usługi centralne/baza danych referencyjnych (Central Services / Reference Data, CSRD2) oraz system usług centralnych/informacji zarządczej (Central Services / Management Information System, CS/MIS);
- (5) wspólnotowy system zarządzania ryzykiem (CRMS) obejmujący domeny funkcjonalne: Formularz Informacji o Ryzyku (Risk Information Forms, RIF) oraz Profile Wspólne CPCA;
- (6) elektroniczny system przedsiębiorców (EOS) obejmujący takie systemy jak: system rejestracji i identyfikacji przedsiębiorców (EORI), system AEO (upoważnionych przedsiębiorców), system usług regularnych linii żeglugowych (Regular Shipping Services, RSS) oraz wzajemne uznawanie – z krajami partnerskimi – domen funkcjonalnych. Komponentem pomocniczym dla tego systemu jest Generic Web Service;
- (7) system taryfowy (TARIC3), który jest systemem danych referencyjnych dla innych aplikacji, takich jak system zarządzania kontyngentami (QUOTA2), system zarządzania nadzorem i system monitorowania (SURV2), europejski system wiążącej informacji taryfowej (EBTI3), europejski spis celny substancji chemicznych (ECICS2). Aplikacje dotyczące nomenklatury scalonej i systemu informacji o zawieszeniach (SUSPENSIONS) zarządzają informacjami prawnymi, mając bezpośrednie połączenie z systemem taryfowym;
- (8) aplikacje do celów kontrolnych, w szczególności system zarządzania wzorami (SMS) i system informacji dla procedur uszlachetniania (ISPP);
- (9) System Ochrony Praw Własności Intelektualnej (COPI3);
- (10) system rozpowszechniania danych (DDS2) zarządzający wszelkimi informacjami, które za pośrednictwem internetu są dostępne dla ogółu społeczeństwa;
- (11) system informacji w celu zwalczania nadużyć finansowych (AFIS); oraz
- (12) wszelkie inne systemy objęte wieloletnim planem strategicznym, określone w art. 8 ust. 2 decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr 70/2008/WE⁽¹⁾ i następców tego planu.

B. Do unijnych komponentów europejskich systemów informacyjnych należą:

- (1) zasoby IT, takie jak sprzęt komputerowy, oprogramowanie i połączenia sieciowe systemów, w tym odpowiednia infrastruktura danych;

⁽¹⁾ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 70/2008/WE z dnia 15 stycznia 2008 r. w sprawie eliminowania papierowej formy dokumentów w sektorach ceł i handlu (Dz.U. L 23 z 26.1.2008, s. 21).

-
- (2) usługi informatyczne niezbędne w celu wspierania opracowywania, utrzymania, usprawniania i obsługi systemów; oraz
 - (3) oraz wszelkie inne elementy, które ze względu na efektywność, bezpieczeństwo i racjonalizację określone są przez Komisję jako wspólne dla krajów uczestniczących.
- C. Do pozaunijnych komponentów europejskich systemów informacyjnych należą te wszystkie komponenty, które nie należą do komponentów unijnych, określonych w sekcji B.
-

ZAŁĄCZNIK III

Orientacyjny przydział środków

Orientacyjny przydział środków na działania kwalifikowalne, wymienione w art. 7 jest następujący:

Rodzaje działań	Udział w puli środków finansowych (w %)
Działania wspólne	maximum 20 %
Budowanie potencjału IT	co najmniej 75 %
Działania na rzecz budowania kompetencji ludzkich	maksymalnie 5 %